

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistiska kyrkan - Nummer trettiosex

Jeff Pippenger
2026-01-27

Nummer trettiosex

I ”bullret”, vilket James White identifierar som milleriternas skingring efter den 22 oktober 1844, upplevde William Miller en dröm år 1847, och två år senare lades han till vila.

”Om William Miller hade kunnat se ljuset i det tredje budskapet, skulle många ting som tedde sig mörka och hemlighetsfulla för honom ha blivit förklarade. Men hans bröder bekände en så djup kärlek till honom och ett sådant intresse för honom, att han tänkte att han inte kunde slita sig loss från dem. Hans hjärta drogs mot sanningen, och sedan såg han på sina bröder; de motsatte sig den. Kunde han slita sig loss från dem som hade stått sida vid sida med honom i förkunnelsen om Jesu ankomst? Han tänkte att de förvisso inte skulle leda honom vilse.

”Gud tillät att han föll under Satans makt, dödens välde, och dolde honom i graven för dem som ständigt drog honom bort från sanningen. Mose felade just som han stod i begrepp att gå in i det utlovade landet. På samma sätt såg jag att William Miller felade, då han snart skulle gå in i det himmelska Kanaan, genom att låta sitt inflytande verka mot sanningen. Andra ledde honom till detta; andra måste stå till svars för det. Men änglar vakar över den dyrbara stoften av denne Guds tjänare, och han skall träda fram vid den sista basunens ljud.

”En fast plattform”

”Jag såg en skara som stod väl skyddad och fasta och som inte gav något understöd åt dem som ville rubba kroppens etablerade tro. Gud såg på dem med gillande. Jag visades tre steg — den förste, den andre och den tredje ängeln budskap. Min medföljande ängel sade: ’Ve den som skall flytta ett block eller rubba ett stift i dessa budskap. Den rätta förståelsen av dessa budskap är av livsviktig betydelse. Själars öde hänger på det sätt på vilket de tas emot.’ Jag fördes åter ned genom dessa budskap och såg hur dyrt Guds folk hade köpt sin erfarenhet. Den hade vunnits genom mycket lidande och svår kamp. Gud hade lett dem steg för steg, tills Han hade ställt dem på en fast, orubblig plattform. Jag såg personer närma sig plattformen och granska grunden. Somliga steg genast upp på den med glädje. Andra började finna fel hos grunden. De önskade att förbättringar skulle göras, och då skulle plattformen bli mer fullkomlig och folket mycket lyckligare. Några steg av plattformen för att undersöka den och förklarade att den hade lagts fel. Men jag såg att nästan alla stod fasta på plattformen och förmanade dem som hade stigit av att upphöra med sina klagomål; ty Gud var Mästaren som hade byggt, och de stred mot Honom. De återgav Guds underbara verk, som hade lett dem till den fasta plattformen, och i förening lyfte de sina ögon mot himlen och förhärligade Gud med hög röst. Detta påverkade några av dem som hade klagat och lämnat plattformen, och de steg åter upp på den med ödmjuk uppsyn.” Early Writings, 258.

Millers underbara verk

William Millers ”underbara verk” ledde till ”den fasta grunden”, som var den ”solida, orubbliga plattformen”. ”Grunden” till den ”orubbliga plattformen”, och det efterföljande angreppet på både ”plattformen” och ”grunden”, vilka infördes efter Millers död år 1849, identifieras i hans dröm.

William Miller är symbolen för adventismens grundvalar.

Han är också symbolen för den milleritiska historien från 1798 till 1863.

Han är också symbolen för den milleritiska historien från 1798 till 1844.

Han är också symbolen för de tre änglarnas historias förlopp från 1798 fram till söndagslagen.

Han representeras av de fyrtiosex åren från 1798 till 1844.

Han representeras av talet ”220” i relation till de 2 520 och de 2 300.

Han representeras av de ”sju tiderna” — de 2 520.

Han framställs genom de 2 300.

Millers två drömmar förebildades av Nebukadnessars två drömmar i Daniels andra och fjärde kapitel.

Perioden 1798 börjar med Nebukadnessar och slutar år 1863 med Belsassar.

Tidsperioden från 1798 till söndagslagen börjar med Nebukadnessar och slutar med Belsassar.

Såsom symbolen för milleriternas historia är han symbolen för grundvalarna, vilka representerar de sanningar som upptäcktes mellan alfa-upptäckten av de 2 520 och omega-upptäckten av de 2 300. I sin kommentar till William Millers dröm identifierade James White att ”nyckeln” var Millers metod att studera Bibeln. Metodologin är Davids nyckel, som lades på Millers skuldra, ty han framlade profetian om 2 300 år, vilken avslutades när Jesaja 22:22 uppfylldes den 22 oktober 1844.

De sanningar som började bli avförseglade från och med 2023 är de sanningar som redan identifierades i presentationerna om Habackuks tavlor 95, och dessa sanningar infogas nu i en ny ram av ”Sanning”.

Rösten i öknen kallade i juli 2023 till att gråt och sorg var nödvändiga för dem som skulle omvända sig till följd av förkunnelsen den 18 juli 2020. De som skulle vara bland de visa jungfrurna skulle omvända sig i överensstämmelse med bönen i Daniel nio, vilken är bönen hos dem i 3 Mosebok 26 som inser att de har blivit kringspridda.

När Miller säger: ”Medan jag sålunda grät och sörjde över min stora förlust och mitt ansvar, kom jag ihåg Gud och bad ivrigt att han måtte sända mig hjälp. Omedelbart öppnades dörren, och en man trädde in i rummet, varpå allt folket lämnade det; och han, med en borste i handen, öppnade fönstren och började borsta bort smutsen och skräpet ur rummet.”

Dörren som öppnades var Millers hjärta när han ”ivrigt bad” om ”hjälp”. Jesus, såsom det Sanna Vittnet till Laodicea, knackar på hjärtan och söker inträde. När dörren öppnades började en skiljeprocess. När dörren öppnades, öppnades också ”fönstren”, och ”fönstren” är himlens fönster.

Johannes såg himlens fönster öppnas i Uppenbarelsens bokens nittonde kapitel, när Herren uppväckte sin här av vita hästar, omedelbart efter att bruden hade gjort sig redo. Denna här är Hesekiels här, som reser sig upp som svar på budskapet från den skarpa östvinden. Denna här är den triumferande församlingen, som förvandlas från den stridande församlingen till den triumferande församlingen när skilsmässan mellan vetet och ogräset fullbordas. Denna åtskillnad framställs också som en övergång från den laodiceiska erfarenheten till den filadelfiska erfarenheten. Miller öppnade sitt hjärta och lät det Sanna vittnet träda in, medan Han skilde vetet från ogräset och därigenom uppväckte sin här av vita hästar till liv.

Den 31 december 2023 trädde Dirt Brush-mannen in i rummet efter att folket hade lämnat det och började arbetet med att avlägsna villfarelsens avfall, samtidigt som han infogade de gamla sanningarna från Habackuks tavlor i en ny sanningens ram.

”Frälsaren hade inte kommit för att upphäva det som patriarker och profeter hade talat; ty det var Han själv som hade talat genom dessa representativa män. Alla sanningar i Guds ord kom från Honom. Men dessa ovärderliga ädelstenar hade infattats i falska inramningar. Deras dyrbara ljus hade fått tjäna villfarelsen. Gud önskade att de skulle tas bort från sina villfarelsens inramningar och återinsättas i sanningens ramverk. Detta verk kunde endast en gudomlig hand utföra. Genom sin förening med villfarelsen hade sanningen tjänat Guds och människans fiendes sak. Kristus hade kommit för att placera den där den skulle förhålliga Gud och verka till mänsklighetens frälsning.” Messias, s. 287.

En av de första sanningar som undervisades år 2024 var förklaringen till besvikelsen den 18 juli 2020. Rad på rad insågs det att de första besvikelserna i varje reformlinje identifierade den 18 juli 2020 som ett primärt vägmärke i liknelsen om de tio jungfrurna. Ämnet om besvikelsen blev den ”nyckel” som låste upp sanningen om helgedomen; medan i den stora besvikelsen år 1844 var helgedomen den ”nyckel” som låste upp besvikelsen.

Mannen med smutsborsten, som också är Lejonet av Juda stam, började öppna Midnattsropets budskap i 2023. Vi har nu nått den punkt i Millers dröm då Han ställer det större smyckeskrinet på bordet och lägger i de sanningar som skall lysa tio gånger klarare än solen. En av dessa juveler är uppenbarelsen av vem Han är i den profetiska framställningen.

När profetian avförseglas är Han Lejonet av Juda stam, som tar gamla sanningar och infogar dem i en ny struktur av sanningens tre steg. Denna struktur hålls samman av Kristus som Alfa och Omega, den förste och den siste. Såsom Guds Ord har Han samordnat varje del av sitt Ord. Såsom Palmoni har Han utformat varje aspekt som en matematik.

När Petrus befinner sig i Caesarea Filippi, i den tredje timmen, uppenbarar Han sig som Palmoni, med en betoning på ”profetiska fraktaler”. En av de sista uppenbarelserna av Kristus som profetians Herre är betoningen på profetiska fraktaler, såsom de representeras av Petrus i Matteus

16:18, vilket är symbolen för 1,618, kallad det gyllene snittet i den naturliga världen, men ”profetiska fraktaler” av Palmoni.

Vi har endast börjat identifiera de profetiska fraktaler som är belägna inom den heliga veckan från 27 till 34. Innan vi återvänder dit på vår väg till Joels bok behövde betoningen av profetiska fraktaler införlivas i vår betraktelse av Millers dröm.

Tidsperioden från det att Miller kallade människor att ”komma och se”, och Kristus, såsom mannen med dammborsten, kallade Miller att ”komma och se”, sträcker sig från 1798 fram till söndagslagen, men den innehåller en fraktal inom denna övergripande historia med perioden från 1798 till 1863. Den innehåller ytterligare en fraktal från 11 september fram till söndagslagen, och en annan från 2023 fram till söndagslagen.

När Miller slöt sina ögon mitt i larmet, representerade han historien om 1849, då Herren försökte fullborda verket, men utan framgång. Han uppstår igen år 2023, ty han är den Elia som dödades på gatan tillsammans med Mose. Han dog år 1849, och sedan dog han åter den 18 juli 2020.

Hans dröm gavs år 1847; därefter räckte Herren ut sin hand en andra gång och offentliggjorde 1850 års karta. När Herren räcker ut sin hand en andra gång i de etthundrafyrtiofyrtusens historia, uppstår Miller igen.

Utgångspunkten för både Israels och Judas skingring framställs i Jesaja.

Ty Syriens huvud är Damaskus, och Damaskus huvud är Resin; och inom sextiofem år skall Efraim krossas, så att det inte mer är ett folk. Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son. Om ni inte tror, skall ni sannerligen inte bestå. Jesaja 7:8, 9.

Profetian gavs år 742 f.Kr., och nitton år senare, år 723 f.Kr., skingrades Israel av assyrierna, och därefter, fyrtiosex år senare, skingrades Juda av Babylon. De tre datumen representerar en period av nitton år, följd av fyrtiosex år. När dessa två profetior slutade år 1798 respektive 1844, var nittonårsperioden i början, från år 742 f.Kr. till år 723 f.Kr., de nitton alfären, vilka representerade de nitton omegåren från 1844 till 1863.

Miller dog fem år in i omega, nitton år och sju år senare publicerades Hiram Edsons artiklar om de ”sju tiderna”. Sju år senare förkastades de ”sju tiderna”. År 1856 skulle vara beseglingen som föregick söndagslagen 1863, men så skulle det inte bli.

Den tredje ängeln kom år 1844, 1888 och vid 11 september. Syster White angav att när de stora byggnaderna i New York City störtade samman, skulle de tre första verserna i Uppenbarelseboken arton uppfyllas.

Uppenbarelseboken 18

Vers ETT—Och efter detta såg jag en annan ängel komma ned från himlen med stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet.

Vers TVÅ — Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och en bur för varje oren och avskyvärd fågel.

Vers TRE—Ty alla folk har druckit av vinet från hennes otukts vredesvin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom överflödet av hennes läckerheter.

Den mäktige förste ängeln kom ner med ett budskap i sin hand, och Johannes befalldes att gå och ta den lilla bokrullen och äta den. Denne förste ängeln utför samma verk som ängeln i Uppenbarelseboken arton, som upplyser jorden med sin härlighet. Detta beror på att den förste ängeln är alfa och den tredje ängeln är omega, och begynnelsen åskådliggör alltid slutet.

”Jesus gav en mäktig ängeln i uppdrag att stiga ned och varna jordens invånare att förbereda sig för hans andra ankomst. När ängeln lämnade Jesu närvaro i himlen, gick ett ytterst klart och härligt ljus framför honom. Jag fick veta att hans uppdrag var att upplysa jorden med sin härlighet och varna människan för Guds tillkommande vrede.” Early Writings, 245.

Den första ängeln är vers ett i Uppenbarelseboken arton.

Och därefter såg jag en annan ängeln komma ner från himlen med stor makt, och jorden upplystes av hans härlighet.

Den andra ängeln är vers två i Uppenbarelseboken arton.

Och han ropade med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för varje oren ande och en bur för varje oren och avskyvärd fågel.

Den tredje ängeln är vers tre i Uppenbarelseboken arton.

Ty alla folk har druckit av hennes otukts vredes vin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom överflödet av hennes yppighet.

Alla kungarna begår otukt med skökan vid söndagslagen, såsom förebildas i vers tre. Den andre ängeln budskap är att Babylon har fallit, och det är vers två. Den förste ängeln uppdrag var att upplysa jorden med sin härlighet, och det är vers ett. Vers ett är 9/11. Vers två är den separationsprocess som har pågått genom hela mänskligheten sedan 9/11, och vers tre är söndagslagen. Av denna anledning är 9/11 den tredje ängeln budskap, och detsamma gäller söndagslagen. 9/11 är varningen för den annalkande söndagslagen, sådan den framställs i de tre första verserna, och den andra rösten i vers fyra är söndagslagen. Den första rösten i Uppenbarelseboken arton är varningen för den annalkande söndagslagen, och denna varning förvandlas till en levande verklighet vid söndagslagen.

Perioden från 11 september fram till söndagslagen förebildas av tidsrymden från alfas ”kom och se” i Millers dröm till omegas ”kom och se”. Mellan 11 september och söndagslagen blir juvelerna lagda på Millers bord i rummets mitt, skingrade och begrävda, och därefter återställda av mannen med smutsborsten. Den ängeln som steg ned år 1840 med den lilla boken var den första och

alfaängeln, vilken förebildade den ängel som steg ned den 11 september. Den ängeln identifieras i kapitel tio, när Johannes får veta att boken skulle vara söt, men bli bitter.

Johannes representerade den förste ängels rörelse, representerad av milleriterna, och han åskådliggjorde även de etthundrafyrtiofyra tusendes rörelse. Först och främst representerade han de yttersta dagarna, såsom profeter alltid gör. Av denna anledning fick han i förväg veta att boken skulle vara söt och därefter bitter. Milleriterna visste inte detta i förväg, men de etthundrafyrtiofyra tusen förutsätts känna till detta.

Miller, såsom den förste ängels budbärare, är den främsta symbolen för en som åt den lilla boken. Som mjölnare skulle han skilja vetet från agnarna, därefter mala säden till mjöl och baka brödet som skulle ätas. Han delade brödet genom att ställa det mitt i sitt rum och kalla alla som ville att "komma och se". Men såsom en symbol för den som tog boken ur ängels hand riktar sig Miller, liksom Johannes, mer till den tredje ängels sista dagar än till den förste ängels första dagar. I sin dröm börjar han med att låta oss veta att han mottog sitt budskap genom en osynlig hand. Den första ängeln i Uppenbarelseboken tio har en liten bok i sin hand, men ängeln i Uppenbarelseboken arton, vilken är omega till alfa 1840, har ingen bok framställd i sin hand, och det är den bok som Miller mottog — boken från en osynlig hand. Millers "kom och se" är 9/11, och mannen med smutsborsten "kom och se" är söndagslagen.

Mellan alfa och omega "kom och se" har du den andre ängels budskap, ty alfa är 9/11, vilket är vers ett i kapitel arton, och vers två är den andre ängeln, som avslutas i vers tre, vilket är söndagslagen och omega "kom och se". I Millers dröm representeras den andre ängeln och Babylons fall av de sju gånger ordet "sprida" används, medan den övergripande berättelsen visar att sanningen övervinns av villfarelsen.

Den förste och den tredje ängeln steg ned med det budskap som måste tas och ätas den 11 augusti 1840 respektive den 11 september. De båda datumen motsvarar den första versen i Uppenbarelseboken arton.

De grundläggande sanningarna publicerades i maj 1842, och pionjärkartan från 1843 utgör alfa i Habackuks två tavlor. År 2012 publicerades Habackuks tavlor, i överensstämmelse med maj 1842.

Milleriterna erfor sin första besvikelse den 19 april 1844, vilket typifierar den 18 juli 2020. Vid den tidpunkten anlände den andre ängeln, och hans ankomst sammanföll med vers två i Uppenbarelseboken arton. Denna besvikelse markerade slutet för den förste ängeln. Där anlände den andre ängeln, och dröjsmålstiden i liknelsen om jungfrurna började. Den förste ängels historia skall löpa parallellt med den andres historia, och när den tillämpas på detta sätt, sammanställs den andre ängels ankomst med den förste ängels ankomst år 1840 och 11 september.

En dröjsmålstid inträdde vid 11 september, vilken förebildades av den 19 april 1844. Vid 11 september släpptes islams fyra vindar lösa och hölls sedan tillbaka. Dessa fyra vindar hos Johannes är Jesajas sträva vindar och profetians östanvind, och förseglingsängeln stiger upp från öster. När han stiger upp, ropar han enligt syster White "håll, håll, håll, håll" fyra gånger. Dröjsmålstiden, som börjar med den andre ängels ankomst, framställs som att de fyra vindarna hålls tillbaka till

dess att de etthundrafyrtiofyra tusen har blivit förseglade.

Efter den första besvikelsen leddes Samuel Snow att sammanställa midnattsropets budskap och blev därigenom en förebild för rösten i öknen i juli 2023.

Vid lägermötet i Exeter renade och även luttrade jungfrurnas åtskiljande på grundval av den prövande oljan milleriterna, i överensstämmelse med Förbundets Budbärares verk. Lägermötet i Exeter representerade beseglingen, ty verket gick därefter framåt likt en flodvåg, eller en mäktig här, tills den tredje ängeln anlände den 22 oktober 1844. Historiens nyckel är åtskiljandet.

Den andre ängeln utför ett skiljandets verk när han träder fram, såsom han gjorde vid den första besvikelsen, och det avslutades med skilsmässan den 22 oktober. Mitt emellan de två skilsmässorna förkunnades den andre ängels budskap. Den andre ängeln är en fortskridande åtskillnad fram till det slutliga provet på oljan. Det slutliga provet på oljan leder till den tredje ängels lackmusprov. Detta lackmusprov var korset för Jesus, och Getsemane trädgård, som betyder "olivpressens trädgård", föregick korsets lackmusprov, och prövningen av jungfrurnas olja föregick den stängda dörren år 1844.

Det slutliga provet, följt av domen, var det tionde provet för det forntida Israel. Då blev de dömda att dö i öknen. Vare sig det gäller Kades, Getsemane eller Exeter, så utpekar det slutliga provet före domen, där de två klasserna skiljs åt, ett slutligt prov efter 2023, vilket föregår söndagslagens dom bakom stängd dörr. Det slutliga provet är beseglingen. Ett slutligt eller sista prov förutsätter ett första prov.

År 2023 upphörde väntetiden, då Lejonet av Juda stam avsigillade den syn som skulle dröja, genom att ta bort sin hand. Då började Samuel Snows verk.

Om vi ställer den första och den andra ängels period parallellt med varandra, identifierar de nedstigningen av en ängel med ett budskap som prövar Guds folk genom deras gensvar på befallningen att ta och äta budskapet. Det grundläggande budskapet förs därefter fram offentligt, till dess att det grundläggande budskapet misslyckas. Sedan anländer den tredje ängeln. Den tredje ängels period är de nitton år som utgjorde omega-nitton åren från 742 f.Kr. till 723 f.Kr.

Perioden från 1844 till 1863 och perioden från 742 f.Kr. till 723 f.Kr. löper parallellt med varandra och löper också parallellt med den första och den andra ängels perioder. Dessa fyra linjer av profetisk historia sammanfaller med perioden från 11 september till söndagslagen. Dessa fem linjer utgör historien om Millers alfa "kom och se" och Kristi omega "kom och se."

Fyra gånger sju

Rätt förstått identifierar Tredje Moseboken 26 de "sju tiderna", fyra gånger, och de "sju tiderna" är en symbol för Miller och hans budskap. År 1842 blev Millers förståelse av de "sju tiderna" stadfäst på 1843 års karta, vilken syster White säger "leddes av Herrens hand" och "inte borde ändras". Sju år senare dog Miller år 1849, och sju år senare förs budskapet om de "sju tiderna" in i protokollet av Hiram Edson, och sju år senare förkastas det.

År 1842 publicerades Habackuks första tavla.

År 1849 dör alfabudbäraren för de ”sju tiderna” på 1843 års karta.

År 1856 ignoreras omegabudet om de ”sju tiderna” på 1850 års karta.

År 1863 förkastas Habackuks två tavlor, och 1863 års schema publicerades.

Ett gudomligt schema publicerat i början och ett mänskligt schema publicerat i slutet. I mitten identifieras två budbärare, ty det andra budskapet har alltid en fördubbling.

Första ängeln

År 1842 publicerades Habackuks första tavla.

Den andra ängeln

År 1849 dör den gamle budbäraren från 1843 års karta.

År 1856 ignoreras det nya budskapet på 1850 års schema.

Tredje ängeln

År 1863 förkastas budskapet, och 1863 års plansch utgavs.

En tjuogoettårig period som representerar fyra symboler för de ”sju tiderna”, jämnt fördelade med sju års mellanrum. Alfabudskapet publiceras (1842), alfabudbäraren dör (1849), omegabudbäraren ignoreras (1856) och omegabudskapet förkastas (1863), vilket är en förebild för 2012; 18 juli 2020; 2023; och den snart kommande söndagslagen. Millers död år 1849 överensstämmer med 18 juli 2020. Budbäraren, och budskapet, uppväcktes till liv igen år 2023. Omegabudskapet håller nu på att avförseglas, och det följs av söndagslagen år 1863.

I den milleritiska rörelsen fastställdes budskapet, och därefter dog budbäraren. I den parallella rörelsen fastställdes budskapet, och därefter dog budskapet. Budskapet uppstod på nytt 1856 och 2023. Avfall är beteckningen för 1863, och seger är beteckningen för dess motsvarighet vid söndagslagen. Före avfallet och segern i samband med söndagslagen och 1863 framställs avtäckandet av den avslutande omega-ljuset i de ”sju tiderna” från 1856, såsom det har gjorts sedan 2023.

Vi kommer att fortsätta i nästa artikel.

William Miller: 1782–1849

William: ”vilja” och ”hjälm” — ”beslutsam beskyddare”, ”målmedveten väktare” eller ”viljestark krigare”.

Miller: en person som driver en kvarn, särskilt en kvarn som mal spannmål till mjöl.

Viljestark krigare

En uppriktig, redbarhjärtad jordbrukare, som hade förletts att tvivla på Skrifternas gudomliga auktoritet, men som likväl uppriktigt önskade få veta sanningen, var den man som Gud särskilt utvalde att gå i spetsen för förkunnelsen om Kristi andra ankomst. Liksom många andra reformatorer hade William Miller i sin ungdom kämpat mot fattigdom och därigenom lärt sig de stora lärdomarna om energi och självförsakelse. Medlemmarna av den släkt som han härstammade från utmärktes av en självständig, frihetsälskande anda, av uthållighetens kraft och brinnande fosterlandskärlek — drag som också framträdde tydligt i hans karaktär. Hans far var kapten i revolutionsarmén, och till de uppoffringar han gjorde under den stormiga periodens strider och lidanden kan de knappa omständigheterna under Millers tidiga liv spåras.

”Han hade en stark fysisk konstitution och gav redan i barndomen prov på mer än vanlig intellektuell styrka. När han blev äldre framträdde detta allt tydligare. Hans sinne var aktivt och väl utvecklat, och han hade en stark törst efter kunskap. Fastän han inte hade förmånen av en akademisk utbildning, gjorde hans kärlek till studier och en vana att tänka noggrant och kritiskt honom till en man med sunt omdöme och vidsträckta vyer. Han ägde en oklanderlig moralisk karaktär och ett aktningvärt anseende och var allmänt uppskattad för sin redbarhet, sparsamhet och välgörenhet. Genom energi och flit förvärvade han tidigt en tryggad ställning, även om han fortfarande höll fast vid sina studievanor. Han beklädde olika civila och militära ämbeten med heder, och vägarna till rikedom och ära tycktes stå vidöppna för honom.” *The Great Controversy*, 317.

”Kunskapen om Gud vinnas inte utan tankemöda, utan bön om vishet, så att ni från sanningens rena säd kan skilja det agnar som människor och Satan genom vanställning har blandat in i sanningens läror. Satan och hans sammanslutning av mänskliga redskap har strävat efter att blanda villfarelsens agnar med sanningens vete. Vi bör flitigt söka efter den dolda skatten och be om vishet från himlen för att kunna skilja mänskliga påfund från de gudomliga buden. Den helige Ande skall bistå den som söker de stora och dyrbara sanningar som rör återlösningens planen. Jag vill inskräpa hos alla det faktum att en flyktig läsning av Skriften inte är nog. Vi måste forska, och detta innebär att göra allt det som ordet innesluter. Liksom gruvarbetaren ivrigt genomsöker jorden för att upptäcka dess ådror av guld, så skall ni utforska Guds ord efter den dolda skatt som Satan så länge har sökt dölja för människan. Herren säger: ’Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om läran.’ Joh. 7:17.”

”Guds ord är sanning och ljus och skall vara en lykta för dina fötter, för att leda dig steg för steg till portarna i Guds stad. Det är av denna anledning som Satan har gjort så förtvivlade ansträngningar för att spärra den väg som har blivit upphöjd för Herrens återlösta att vandra på. Du skall inte föra dina egna idéer till Bibeln och göra dina åsikter till ett centrum kring vilket sanningen skall kretsa. Du skall lägga dina egna idéer åt sidan vid undersökningens dörr och med ödmjuka, dämpade hjärtan, med jaget dolt i Kristus, med innerlig bön, söka vishet från Gud. Du bör känna att du måste få kunskap om Guds uppenbarade vilja, eftersom den rör ditt personliga, eviga väl. Bibeln är en vägvisare genom vilken du kan lära känna vägen till evigt liv. Du bör mer än allt annat önska att få känna Herrens vilja och vägar. Du skall inte rannsaka Skriften i syfte att finna bibeltexter som du kan tolka så att de bevisar dina teorier; ty Guds ord förklarar att detta är att förvränga Skriften till din egen undergång. Du måste tömma dig själv på varje fördom och komma i bönen anda till undersökningen av Guds ord.” *Review and*

Herald, 11 september 1894.

”William Miller föddes i Pittsfield, Massachusetts. Hans formella skolgång omfattade endast 18 månader, men han blev självlärd genom sin starka vana att läsa. Han började också tidigt att skriva, författade poesi och förde dagbok. Hans läsning förde honom i kontakt med fritänkande författare som påverkade honom i riktning mot deismen. Han blev fredsdomare i slutet av tjugårsåldern och deltog i 1812 års krig. Flera erfarenheter under denna konflikt vände hans sinne mot en personlig Gud. År 1816 hade han blivit omvänd och började med allvar studera Bibeln. Han skrev: ’Skrifterna ... blev min glädje, och i Jesus fann jag en vän.’”

År 1818 drog han i sina studier av profetiorna slutsatsen att Jesus skulle återvända ”omkring 1843”. År 1831 började han, efter stark övertygelse och försynens ledning att göra så, offentligt dela med sig av sina studier i mindre sammanhang. Efter att år 1839 ha mött J. V. Himes, en framstående redaktör, öppnades vägen för att predika för stora skaror i större städer. Även om han mötte motstånd från många, gjorde hans förkunnelse, liksom förkunnelsen av andra som hade tagit till sig adventbudskapet, ett betydande intryck, och upp till 100 000 kom att omfatta tron på Kristi snara återkomst. Ellen Harmon hörde honom i Portland, Maine, i mars 1840, när hon var 12 år gammal. Hon återgav: ”Mr. Miller följde profetiorna med en exakthet som väckte övertygelse i åhörarnas hjärtan. Han uppehöll sig vid de profetiska tidsperioderna och framlade många bevis för att stärka sin ståndpunkt. Sedan höll hans allvarliga och kraftfulla vädjanden och förmaningar till dem som var oförberedda folkmassorna liksom trollbundna.” Life Sketches, 20.